

31.05.2021

Viite: SM; Pelastuslain uudistamisen esiselvityshanke, asianumero VN/6185/2021

Pelastusopiston lausunto Pelastuslain uudistamisen esiselvityshankkeen raportteihin

Sisäministeriö on asettanut joulukuussa 2019 pelastuslain esiselvitystä koskevan hankkeen. Sisäministeriö on 7.4.2021 pyytänyt Pelastusopistoa toimittamaan mahdollisen lausuntonsa esiselvityshankkeen neljän valmistelujaoston muistioihin. (VN/6185/2021). Pelastusopisto kiittää mahdollisuudesta lausua ja toteaa, että jaosto ottaisi jatkotyöstämisessä huomioon vielä seuraavia kokonaisuuksia.

Lain rakenne ja yhteiset säännökset-jaoston raportti

2 a §: Kemikaalionnettomuuksien jako öljyonnettomuuksiin ja muihin kemikaalionnettomuuksiin on torjuntatoimien ja toimivaltuuksien näkökulmasta tarpeeton ja osittain vaikeatulkintainen. Pelastuslain määritelmiä tulisi täsmentää ja yhdenmukaistaa pelastustoiminnan osalta koskemaan kaikkia aluskemikaalivahinkoja. Alussonnettomuudessa voi olla yhtä aikaa sekä öljy- että kemikaalivuoto. Lisäksi öljytuotteen käsite on monimutkaistunut, eivätkä kaikki öljytuotteet ole enää mineraaliöljypohjaisia.

15 §: Merellä olevien tuulivoimapuistojen/tuulimyllyjen lisääminen pelastussuunnitelmavelvollisten kohteiden luetteloon on perusteltua.

35 §: Kemikaalionnettomuuksissa tapahtuvien ympäristövahinkojen riskinarvioinnin näkökulmasta on perusteltua, että laissa on mainittuna, että laajamittaisissa öljy- ja muissa kemikaalivahingoissa perustettavaan ohjausryhmään kutsutaan ympäristönsuojelun asiantuntija paikalle.

40 §: Öljy- ja kemikaalivahinkojen jälkitorjunnan sääntelyn lainvalmistelu on käynnissä ympäristöministeriössä, ja lainsäädännön valmistelu tältä osin tulisi tehdä yhteistyössä ympäristöministeriön kanssa. Tulee tarkastella, onko vesialueilla tapahtuvien alussonnettomuuksien jälkitorjuntavastuun yhdenmukaistamisen samanlaiseksi öljyonnettomuuden ja muun kemikaalionnettomuuden osalta tarkoituksenmukaista. Jatkossa käytetään enenevässä määrin kemikaaleja, jotka ovat mineraaliöljypohjaisten öljytuotteiden ja muiden kemikaalien seoksia.

46 §: Öljyntyneiden eläinten hoitovastuuta tulisi laissa selventää.

55 §: Pelastusopiston, Raja- ja merivartiokoulun ja muiden koulutuspalveluja tarjoavien tahojen yhteistyötä ja koulutustoimintaa tulisi kehittää joka tapauksessa, huolimatta siitä, onko siitä mainittu lainsäädännössä vai ei.

111 a §: Aluskemikaalivahinkojen ja öljyvahinkojen jälkitorjunnan sääntely olisi tarkoituksenmukaista yhtenäistää. Koska koko jälkitorjunnan sääntelyn lainvalmistelu on meneillään ympäristöministeriössä, asia voi olla kannattava ratkaista samassa yhteydessä.

Pelastustoiminta -jaoston raportti

Pelastusopisto on ollut mukana Pelastuslain uudistamisen esiselvityshankkeen Pelastustoimintajaoksessa. Työryhmän muistiossa on huomioitu Pelastusopiston esitykset pelastuslain uudistamiseen.

Pelastusopisto ehdottaa kuitenkin pohdintaa liittyen 40 § Jälkiraivaus ja -vartiointi (s. 22).

Voimassa olevassa lainsäädännössä oleva maininta siitä, että (vain) pyydettyä päätös on vahvistettava kirjallisesti, voi olla ongelmallinen siksi, että kirjallisen menettelytavan tulisi olla itsestäänselvyys. Viranomaistoiminnan tulisi olla myöhemmin todennettavissa, ja suullista ilmoitusta ei voi dokumentoida.

Kirjallinen menettelytapa turvaisi täten viranomaisen omaa oikeusturvaa. Samalla tässä yhteydessä kirjalliseen menettelytapaan siirtyminen edesauttaisi toimintakulttuurin tukemista siihen suuntaan, että päätökset, ilmoitukset ym. tehdään kirjallisesti, niiden tekoajankohta ja sisältö ovat osoitettavissa - ja ne pystytään löytämään tarvittaessa myöhemmin.

Pelastusopisto esittää, että kirjallinen päätös tulee tehdä aina - ei vain pyydettyä.

Onnettomuuksien ehkäisy ja valvonta -jaoston raportti

Pelastusopisto pitää esiselvitystä onnettomuuksien ehkäisyn kannalta hyvin valmisteltuna ja perusteltuna. Esiselvityksessä on huomioitu tärkeitä kehittämistä vaativia asioita ja kipupisteitä nykyisessä pelastuslaissa.

Pelastusopisto suosittelee vielä eräiden merkittävien asioiden huomioimista pelastuslain uudistamistyössä.

Pelastustoimen uudistamishankkeen Onnettomuuksien ehkäisyn yhdenmukaistaminen -työryhmä esitti loppuraportissaan (10.12.2018, liite) ja pelastuslain uudistamisen esiselvityshankkeelle päivittämässään pelastuslain muutostarpeiden koosteessa (21.8.2020, liite), pelastuslaitosten onnettomuuksien ehkäisytyön kokonaissuunnitelman sisällyttämistä uudistettavaan pelastuslakiin. Tätä ajatusta tukee myös nyt voimassa oleva, SM:n julkaisu 33/2019 pelastustoimen onnettomuuksien ehkäisyn toimintaohjelmaksi.

Onnettomuuksien ehkäisyn yhdenmukaistaminen työryhmä nosti esille pelastuslaitosten eroavaisuudet onnettomuuksien ehkäisyn toiminnoissa, käytännöissä ja tulkinnoissa. Asiaa on edistetty voimakkaasti monella tasolla uudistushankkeen jälkeen työryhmän suositustenkin kautta. Pelastuslain uudistamisessa tulee huomioida pelastustoimen onnettomuuksien ehkäisyn kaikkien toimintojen suunnitelmallisuus ja tuki yhtenäistämiseen kansallisella tasolla. Uudessa pelastuslaissa tulisi korostaa onnettomuuksien ehkäisyn toimintojen kokonaisvaltaisempaa suunnittelua. Eri onnettomuuksien ehkäisyn osa-alueet ovat toisiaan tukevia ja myös toisilleen tietoa tuottavia. Nykyisen valvontasuunnitelma-velvoitteen sijaan tulevassa laissa tulisi olla pelastuslaitoksille velvoite laatia kokonaisvaltainen onnettomuuksien ehkäisyn suunnitelma, joka

sisältää raamit kaikkien eri osa-alueiden toiminnoille. Ks. työryhmän pelastuslain uudistamistarpeiden koosteen lopussa oleva esitys kokonaisvaltaisemmasta suunnitelmasta.

Uudessa pelastuslaissa tulee myös korostaa pelastustoimen onnettomuuksien ehkäisytyön monialaisuutta, vrt. SM:n julkaisu 33/2019 pelastustoimen onnettomuuksien ehkäisyn toimintaohjelmaksi. Pelastuslaitosten onnettomuuksien ehkäisytyön tulee sisältää muutkin alueellisesti painotetut riskit kuin tulipalot. Pelastusviranomaisen tulisi olla myös omalla toimialueellaan eri yhteistyöviranomaisten ja -tahojen onnettomuuksien ehkäisytyötä koordinoiva taho. Tämä tulee huomioida ja painottaa uudessa laissa.

Työryhmän loppuraportti ja päivitetty kooste pelastuslain uudistamistarpeista (liitteinä) suositellaan ottamaan kokonaisuudessaan huomioon vielä pelastuslain uudistuksen jatkovalmistelussa.

Yksityiskohtaisia kommentteja pelastuslain esiselvityksen OE-raporttiin

Pelastusviranomaisen valvontatoimintaan liittyvän sääntelyn kokonaisuus tulee huomioida pelastuslain uudistamisessa riittävän laajasti. Koko sääntely on käytävä läpi ja mahdollistettava nykyiseen toimintaympäristöön paremmin soveltuvat toimintamallit lainsäädännössä (vrt. OE-yhdenmukaistaminen työryhmän raportti ja pelastuslain uudistamistarpeiden kooste). Esitetty pelastuslain 81 §:n muuttaminen siten, että pelastusviranomaisella olisi mahdollisuus antaa havaitsemistaan puutteista ensin ns. valvonnallinen kehoitus ja jos se ei tehoa, sitten vasta velvoittava korjausmääräys, olisi erittäin tarpeellinen uudistus. Se parantaisi ja tehostaisi valvontatyötä ja sen vaikuttavuutta.

Kohdassa 4.1 esitetty pelastusviranomaisen tiedonsaanti- ja rekisterioikeuksien (Pelastuslain 89 § ja 93 §) täydentäminen pelastuslaitosten kaikkien onnettomuuksien ehkäisytoimintojen turvaamiseksi ja järkevien toimintatapojen mahdollistamiseksi on esitetty esiselvitysraportissa hyvin. Tämä on erityisen tärkeää, nykyisin osa rekisterioikeuksista jopa ohjaa ja suuntaa toimintatapoja, vaikka asian pitäisi olla toisin päin. Oikeuksien tulee mahdollistaa onnettomuuksien ehkäisytyön toteuttaminen tehokkailla toimintatavoilla. Vrt. OE-yhdenmukaistaminen työryhmän raportti ja pelastuslain uudistamistarpeiden kooste.

Pelastusviranomaisen rooli rakentamisen ohjauksessa kunnallisten rakennusvalvontojen tukena tulee vakiinnuttaa uudessa pelastuslaissa (muistion kohdat 2.9 ja 2.10). Asiantuntijaroolia paloturvallisuusasioissa ja pelastustoimintaan liittyvissä näkökulmissa on määrätietoisesti kehitetty myös pelastustoimen koulutuksen myötä jo parin vuosikymmenen ajan. Rakennusvalvonnat luottavat kentällä pelastusviranomaisten asiantuntemukseen, haluavat tehdä yhteistyötä ja huomioida pelastusviranomaisten näkemykset. Yhteistyö toimii hyvin. On erittäin tärkeää, että pelastusviranomaisen roolille annetaan esitetyllä tavalla mandaatti ja rooli vahvistetaan uudessa pelastuslaissa osaksi pelastusviranomaisen lakisääteistä tehtävää. Laissa pelastusviranomaisen osallistuminen rakentamisen turvallisuuden ohjaukseen tulisi säätää jo hankkeiden suunnittelu- tai viimeistään rakennuslupavaiheesta lähtien, jotta asioita voidaan ohjata riittävän aikaisessa vaiheessa. Asia tulee huomioida esitetyllä tavalla toisin päin myös meneillään olevassa maankäyttö- ja rakennuslain uudistuksessa ympäristöministeriön puolella.

Muistion kohdassa 2.5 esitetty paloturvallisuuslaitteiden kunnossapitovelvoitteiden selventäminen on tärkeä asia saada edistettyä uudessa laissa. Tällä hetkellä tilanne on kentällä ristiriitainen ympäristöministeriön ja sisäministeriön säädösten ja niiden soveltamisen välillä, erityisesti ns. sisäisten paloilmoittimien ja sähköverkkoon kytkettävien palovaroitinjärjestelmien osalta. Edellä olevassa kappaleessa esitettyyn pelastusviranomaisen rooliin rakentamisen ohjauksessa liittyen pelastusviranomaisen nykyisen kaltainen rooli laitteistojen toteutussuunnittelun hyväksyvänä viranomaisena tulee säilyttää. Paloilmoitinjärjestelmät, automaattiset sammutuslaitteistot ja myös savunpoistolaitteistot tulee kaikki saada samanlaisen säätelyn ja vaatimustason piiriin suunnittelun, toteutuksen ja kunnossapitovelvoitteiden osalta sekä pelastusviranomaisen kaikille toteutussuunnittelun hyväksyväksi viranomaiseksi. Tällä parannettaisiin jatkossa merkittävästi ko. laitteistojen toiminnallisuutta, soveltuvuutta pelastustoiminnan tueksi sekä niiden toimintavarmuutta.

Pelastusopisto pitää hyvänä kohdassa 2.6 esitettyä palovaroittimien hankinta- ja kunnossapitovelvoitteen selkeyttämistä uudessa pelastuslaissa. Se selkeyttää käytäntöjä ja parantaa palovaroittimien toiminnan luotettavuutta varsinkin asuintaloyhtiöissä.

Kohdassa 2.4 esitetty säätely rakennusten alkusammutusvälineiden vaatimuksista pelastuslakiin on todella tärkeä. Tällä hetkellä ympäristöministeriön voimassa olevat säädökset rakennusten paloturvallisuudesta eivät ota millään tavalla kantaa alkusammutusvälineisiin. Nykyisen pelastuslain omatoimisen varautumisen vaatimus on ainoa voimassa oleva mahdollisuus, johon alkusammutuskaluston vaatimuksen voi tällä hetkellä perustaa. Kentällä monet rakennusvalvonnat ovat siirtäneet alkusammutuskaluston vaatimuksen ohjaamisen jo tällä hetkellä pelastusviranomaisille, koska heidän toimivaltansa säädökset eivät ota siihen kantaa. Uudistettavaan pelastuslakiin tulee saada perusvaatimus rakennusten varustamisesta tarkoituksenmukaisella alkusammutuskalustolla. Perusvaatimusta ja alkusammutuskaluston kunnossapitovelvoitteita tulee lisäksi täydentää tarkentavalla sisäministeriön asetuksella.

Esitetyt rakennusten palo- ja poistumisturvallisuutta ja omatoimista varautumista koskevien vaatimusten selkeyttäminen ovat ajankohtaisia, kuten raportin kohdissa 2.1–2.3 on esitetty. Nykyiset, osittain aika väljästi lakiin kirjatut vaatimukset rakennusten palo- ja poistumisturvallisuudesta aiheuttavat kentällä paljon tulkintaa ja asettavat pelastustoimen asiakkaita jopa eriarvoiseen asemaan, kun vaatimuksia tulkitaan eri tavalla eri alueilla. Vaatimuksia selkeyttämällä, tarkentamalla ja nykyaikaistamalla edistetään pelastustoimen yhdenmukaisuutta ja asiakkaiden kohtelun tasa-arvoisuutta. Omatoimisen varautumisen ja pelastussuunnitelmavelvoitteiden päivittämisen yhteydessä tulee riittävästi huomioida ja korostaa pelastussuunnittelussa ja -suunnitelmissa onnettomuuksia ehkäisevän osuuden ja -ohjeiden merkitystä. Pelastussuunnitelma ei saa olla pelkkä toimintaohje erilaisiin hätä- ja onnettomuustilanteisiin. Tärkein asia on kartoittaa kiinteistön riskit perusteellisesti, arvioida ne ja pohtia, kuinka riskien toteutuminen voidaan ennaltaehkäistä. Pelastussuunnitelman tulee aina sisältää ohjeet kiinteistön käyttäjille, kuinka ko. kiinteistössä toimitaan päivittäin turvallisesti niin, että onnettomuuksia ei pääsisi sattumaan lainkaan.

Myös esitetty pelastustoiminnan turvaamiseen rakennuksissa liittyvien järjestelyjen tarkempi säätely on huomioitava uudistettavassa laissa riittävästi. Ympäristöministeriön rakennusten paloturvallisuussäädökset ottavat näihin asioihin

kantaa vain tietyiltä osin. Tarkennuksilla turvataan näiden huomiointi osana rakennusten suunnittelua samalla, kun pelastusviranomaisen roolia vahvistetaan rakentamisen ohjauksessa muutenkin.

Raportin kohdassa 2.13 on otettu esille yleisötapahtumiin liittyvän, tällä hetkellä monialaisen sääntelykokonaisuuden tarkastelu. Tämä on todella ajankohtainen asia ja puhututtaa kentällä tällä hetkellä pelastusviranomaisia laajasti. Pelastusviranomaisen rooli ja suhde muihin yhteistyöviranomaisiin ja sääntelyyn tapahtumaturvallisuuksessa tulee selkeyttää uudessa pelastuslaissa. Nykyisessä pelastuslaissa suuremmille yleisötapahtumille on pelastussuunnitelmavelvoite, mutta sen jälkeen laki ei ota kantaa turvallisuusjärjestelyihin ja -vaatimuksiin tapahtuman kokoluokan kasvaessa. Uuteen lakiin tulisi saada selkeämmin vaatimukset tapahtumaturvallisuukselle yleisötapahtuman kokoluokan mukaan. Jatkossa pelastuslain jatkeena olisi tarpeen olla sisäministeriön asetus, jolla säädettäisiin tarkemmin tapahtumaturvallisuuksien vaatimuksista. Sitä täydentäisivät sitten pelastuslaitosten kumppanuusverkoston tapahtumaturvallisuuksien asiantuntijaverkoston yhtenäiset linjaukset, käytännöt ja ohjeet.

Pelastusviranomaisen rooli ja osallistuminen maakuntien ja kuntien turvallisuussuunnitteluun koordinoivana ja ohjaavana asiantuntijaviranomaisena tulisi ottaa mukaan uudistettavaan pelastuslakiin. Isommissa kaupungeissa on jo nykyisin erilliset turvallisuuspäälliköt (vast.) kaupungin taholta, jotka ovat vetovastuussa kaupunkien turvallisuussuunnittelussa ja sen yhteistyöryhmissä. Monissa pienemmissä kunnissa tilanne on toinen ja pelastusviranomaisen apua prosessiin kaivataan. On hyvä, että paikallista turvallisuussuunnittelutyötä nyt jo on, ja pelastusviranomaisen tulee olla siinä myös mukana. Tästä saataisiin jatkossa lainsäädännön kautta linkitys myös alueelliseen varautumiseen ja siinä pelastuslaitoksen osaltaan koordinoivaan rooliin. Olisi luontevaa, jos alueellisen valmiustoimikunnan/-foorumien työryhmissä käsitellyt asiat jalkautuisivat pelastuslaitoksen kautta myös kuntien paikallisen turvallisuussuunnittelun työryhmiin.

Raportin loppuosassa esitetty eri viranomaisten välisten toimivaltarajapintojen tarkastelu ja pelastuslain suhteen tarkastelu muihin säädöksiin ja sääntelyyn on todella tarpeellista. Pelastusviranomaisella on valvonta- ja onnettomuuksien ehkäisyn roolissaan todella monia rajapintoja ja yhteisiä asioita eri viranomaistahojen kanssa (mm. rakennusvalvonnat, kaavoitusviranomaiset, kuntien kemikaalivalvontaviranomaiset ja Tukes, patoturvallisuusviranomaiset, ELY ja AVI, poliisi, sosiaali- ja terveysviranomaiset, kuluttajaturvallisuusviranomaiset jne.). Uudistettavan pelastuslain tulee selkeyttää toimivaltakysymykset ja pelastuslain suhde tähän muuhun sääntelyyn. Laissa tulee antaa selkeä mandaatti pelastusviranomaisen roolille näiden säädösten suhteen sekä mahdollistaa ja ohjata oikeaan viranomaisyhteistyöhön käytännön tasolla alueilla. Vrt. OE-yhdenmukaistaminen työryhmän raportti ja pelastuslain uudistamistarpeiden kooste.

Pelastusopisto pitää myös raportissa esitettyä avotulen tekoa koskevan sääntelyn selventämistä erittäin hyvänä ja tarpeellisena asiana. Tällä hetkellä avotulen määritelmä ja siihen liittyvät tulkinnat eri alueilla vaihtelevat suuresti. Ilotulitusnäytökset ja yleisötilaisuuksien tulen käyttö eivät ole niinkään ongelmana, niihin pelastusviranomaisen ottaa kantaa jo nyt yhdessä poliisin kanssa ko. tilaisuuksien lupaprosesseissa.

Varautuminen poikkeusoloihin ja väestönsuojelu -jaoston raportti

Väestönsuojelu ja varautuminen -jaoston raporttia pelastuslaissa vaadittavista muutoksista pidetään sisällöltään hyvin perusteltuna ja laadukkaasti valmisteltuna. Erytisen tarpeellisena nähdään raportissa esiin tuotu tarve väestönsuojelua koskevien velvoitteiden ja vastuiden selkeyttämiseksi, sillä tällä hetkellä sekä väestönsuojelun tasossa että vastuiden tiedostamisessa on alueittain merkittäviä puutteita. Yhtenä syynä voidaan pitää selkeän lainsäädännöllisen ohjauksen kokonaisvaltaista puuttumista. Pelastusopisto on ollut mukana Pelastuslain uudistamisen esiselvityshankkeen Varautuminen poikkeusoloihin ja väestönsuojelu -jaoston työssä. Jaoston muistiossa on näin huomioitu Pelastusopiston huomiot pelastuslain uudistamiseen. Seuraavassa on kuitenkin kirjattu muutamia yksityiskohtaisia huomioita raportin sisältöön liittyen.

Yksityiskohtaisia kommentteja pelastuslain esiselvityksen Väestönsuojelu ja varautuminen-raporttiin

Raportissa olisi hyvä avata myös käsite väestön suojaaminen. Käsitteen avaaminen selkeyttäisi omalta osaltaan myös väestönsuojelu -käsitettä ja sekä luonnollisesti näiden kahden käsitteen suhdetta ja eroavaisuutta toisiinsa. Muu vaara -käsitteen mukaan tuominen lainsäädäntöön nähdään hyvänä asiana.

Raportin sivulla 22 todetaan: ”Pelastuslain 66 §:ssä säädetyn mukaisesti sisäministeriö päättää asianomaisen ministeriön tai alueen pelastusviranomaisen esityksestä, mitä henkilöitä, materiaalia ja tiloja 1 momentissa tarkoitettu suojelu koskee.” Tekstistä voi jäädä epäselväksi viitataan 1 momentilla pelastuslakiin vai raportin johonkin kohtaan.

Raportin sivulla 26 todetaan: ”Jaosto ehdottaa, että kyseiseen pykälään lisätään velvoite laatia suunnitelma väestönsuojan käyttöönnotosta.” Pelastusopisto ehdottaa, että esitystekstiin lisättäisiin vielä sana ”räätelöity”. Näin niin sanotut yleisluonteiset väestönsuojan käyttöönottosuunnitelmat eivät täyttäisi lain henkeä, vaan vaadittaisiin nimenomaisesti kohteeseen räätelöity väestönsuojan tyhjennys -käyttöönottosuunnitelma, jossa kohteen ominaispiirteet ovat huomioituina.

Sivulla 30 esitettyyn tilannekuvatoimintaan liittyvään tekstiin ehdotetaan lisättäväksi tarkennuksena eri tasojen tilannekuvavastuut: a) Pelastuslaitoksen tilannekuva, b) hyvinvointialueen tilannekuva ja c) koko valtakunnan tilannekuva pelastustoimessa, mikä tuottaa tilannekuvaa sisäministeriöön.

Sivulla 33 viitattu lisäpöytäkirja jää lähteenä epäselväksi, ellei lukijalla ole substanssiosaamista kyseessä olevasta aihepiiristä.

Raportin sivulla 36 todetaan: ”Käytännössä Pelastusopisto on viime vuosina järjestänyt vain vähän väestönsuojelukoulutusta ja siihen on kohdennettu vähän voimavaroja. Yleisesti ottaen voidaan todeta, että väestönsuojelua käsittelevä koulutus toteutuu yksittäisten luentojen muodossa osana varautumisen peruskursseja. Systemaattisen, tarvetta vastaavan ja kattavan koulutustarjonnan puute on osaltaan heikentänyt väestönsuojelun valtakunnallisia ja alueellisia valmiuksia. Yleistä väestönsuojelun peruskurssia ei ole järjestetty ja lisäksi väestönsuojeluun liittyvät koulutusesitykset tulevat pääosin sisäministeriöstä.” Pelastusopisto toteaa, että väestönsuojelukoulutusten määrään on vaikuttanut se,

että niitä on pyydetty Pelastusopistolta varsin vähän. Koulutuksia ovat esittäneet sisäministeriö sekä yksittäiset pelastuslaitokset. Väestönsuojelun perusteisiin keskittyvä kurssi osana varautumiskoulutuksen peruskurssikurssitarjontaa olisi varmasti hyvä keino lisätä tietämystä väestönsuojelusta. Lisäksi Pelastusopisto pitää hyvänä sivulla 37 esitettyä Pelastusopiston väestönsuojelukoulutuksen koordinointia ja sitä, että myös muut toimijat kuin Pelastusopisto voisivat järjestää väestönsuojelukoulutusta, kuitenkin Pelastusopiston koordinoimana.

Rehtori

Mervi Parviainen

Koulutusjohtaja

Minna Hirvonen

Asiakirja on sähköisesti allekirjoitettu asianhallintajärjestelmässä. Pelastusopisto 31.05.2021 klo 08:40. Allekirjoituksen oikeellisuuden voi todentaa kirjaamosta.

Jakelu

SM kirjaamo